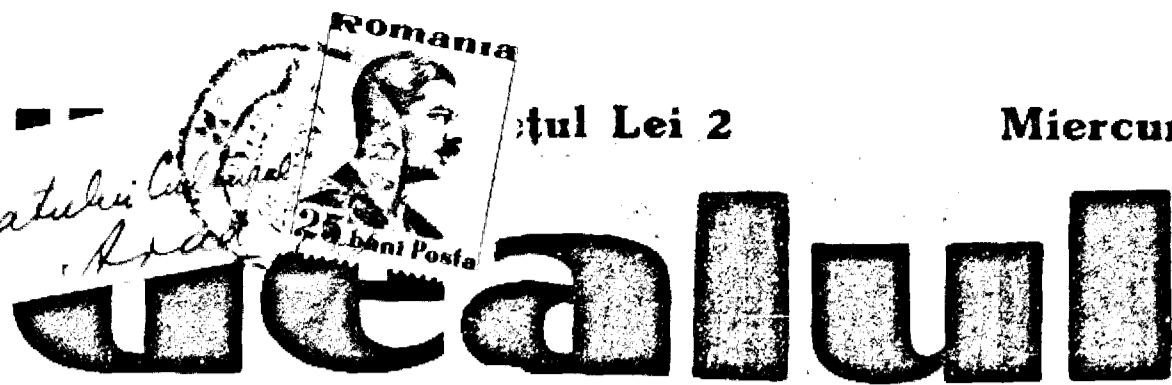

Biblioteca Palatului
Arad

Organ independent

Director :
Theodor Reculescu
Abonamente :
1 an : 150 Lei; Autorități
Bănci : 1000 Lei. Mari indus-
trii 2000 Lei anual.
Redacția și Administrația :
Arad, Str. Gen. Coandă 20.
Inscris în registrul publicațiilor
sub No. 23/1938 la Tribu-
nalul Arad.

Ziua înălțării românești

Națiunea întreagă a sărbătorit, așa cum se cuvine, aniversarea unui an de la promulgarea Constituției Regele Carol II. Efectele salvatoare ale actului din 10 Februarie 1938 constituie cel mai strălucit exemplu că noua temelie a statului a fost așezată pe temelii sănătoase.

În cuvântarea rostită la deal de la Palat, M. Sa Regele Carol al II-lea a spus: Efectele salvatoare ale actului din 10 Februarie 1938, se vor vedea pe zi ce trece."

Dacă România s'a putut ridica cu un progres vădit, asta se datorește faptului că noua temelie a statului a fost o desăvârșită temelie, că aceea ce se face bine."

Guvernarea nouă, încetându-se numai de interesele suverane românești și de acele integrități naționale, a putut înfăptui cu spor, să lucreze cu conștiințiozitate pentru întărirea și ridicarea României."

Am dovedit deci iarăși că înțelepciunea ce a arătat-o guvernul Românesc în decurcările, în marile clipe de mântuire, este tot așa de astăzi ca și în trecut.

Pe această înțelepciune coboară, pe această pricepere a mării — M'am bătut până astăzi și Mă voi bătă totdeauna în munca Mea și șovăire pentru cel mai mare ideal al sufletului Meu: marea Patriei Mele la locul se cuvine în lumea civilă.

Și când am început să lucrez în slujba Tării, un prieten M'a condus ca un fir de Ariadne: acela că eu am o credință desăvârșită în muncă fără preget pot să lucrez la o deplină izbândă. Cu această credință, care a fost baza primilor Mei pași în viața publică, M'am urcat pe vârful Inimășilor Mei și cu această credință am muncit și muncesc toată viața Mea pentru a răspunde în carențele lui Dumnezeu și Voința Sa M'au așezat.

Toți Români trebuie să lucreze fără șovăire în viitorul nostru și toți trebuie, deci, să lucreze alături de Conducătorii noștri pentru înfăptuirile celor zile de mâine. Credința e singură salvatoare și această credință trebuie fie în sufletul tuturor. Astăzi, M. S. Regele are încrederea sufletescă de-așezat în jurul Tronului în-

treaga suflare românească. Națiunea a ratificat înădărită legătura ei indestructibilă cu Pactul fundamental al țării și se găsește strâns unită în jurul Suveranului ei.

Trăiască M. Sa Regele!
Trăiască Marele Voevod Mihai!

„Ardealul“

Mărțișor

Luna nădejilor, luna urărilor, a sufletului deschis spre zări și soare ca și cupa de petale a corolei florilor; luna argintului și a clinchetului, luna risului și a razelelor jucăușe de paiangen auriu al cerului.

Inimile se desmorțesc și se apropie. Fiecare ar vrea să dea și celuilalt ceva din tu multul lui, din plinul sufletului lui. În fiecare se trezește o bunătațe neștiută, o darnicie pierdută. De aceea s'a născut — o, demult! — obiceiul de a se dăruia și de-a se ura în Mărțișor.

Să dăruiești argint; semn de tărie, rezistență; să dăruiești, tot pentru sănătate, alb ca și curățenia însăși și roșu ca bujorul sănătății din obraji. Un amulet de argint legat de-un fir impletit cu alb și roșu. Iată ce este „Mărțișorul“.

Căutați-l, de azi încolo. În ncheietura mâinii fetelor și vă vor zimbi ca merele domnești. Iar dacă nu, oferiți-le voi „Mărțișorul“ și zimbetul.

P. Selegean

Restabilirea adevărului

Când ni se vorbește despre proverbiala răbdare și despre indulgența de neînchipuit a Românilor, ne simțim foarte măguliți, iar pentru a confirma acest adevăr am fi oricând gata să împingem toleranța până dincolo de limite.

Deși sub un regim de mână forte, România este — ca și în trecut — Statul cel mai democrat din centrul Europei. Numai răuvoitorii ar putea nega acest adevăr.

Și totuși, țara noastră a fost ținta atâtor atacuri veninoase. Vecinii dela Vest au întreprins o campanie sistematică de ponegriri, de denaturarea adevărului, cu singurul scop de-a ne crea o atmosferă defavorabilă în străinătate și de-a întreține speranța revanșardă a minorităților de origine maghiară dela noi. Dacă într-o direcție s'a reușit, întrucât în parlamentul englez se constituise un grup de câteva sute de deputați maghiarofili, apoi socotelile din partea doua a planului lor au rămas sub așteptări. Mai bine zis liiga revizionistă dela Budapesta a încercat o deziluzie. Recensământul din 1930, precum și întreaga Presă, a dovedit că în orașele ardelenesti cea mai mare parte parte din unguri, sunt... evrei. Faptul acesta a fost ignorat de cei dela Budapesta, atât timp cât evreii unguri din Ardeal îmbrățișaseră din motive de speculă ideea revizionistă. Astăzi însă, după ce Ungaria este cu totul la remorca

Germaniei hitleriste, evreii ardeleni nu se mai entuziasmează pentru ideea maghiară. Și această bruscă schimbare de atitudine a foștilor lideri revanșarzi de până eri, este crunt resemțită în capitala Ungariei. Tactica trebuie deci schimbată.

Ungaria vrea acum ca de acolo, de peste hotare, să pregătească sufletește minoritatea ungară din România, pentru scopuri revizioniste. Contactul se ia în mod aproape direct: prin radio. În afară de știrile tendențioase ce sunt difuzate de postul de radio dela Budapesta, cu scopul de a încorda raporturile dintre Statul român și minoritatea ungară se organizează cicluri de conferințe despre orașele ardelenesti. În fiecare Duminică, la ora prânzului, în pauza câte unui concert, se țin conferințe în cari ora-

șele din Ardeal sunt prezentate ca fiind pur ungurești. În ultima Duminică, profesorul Datka a vorbit despre Oradea, iar cu două săptămâni în urmă un profesor universitar a vorbit despre Cluj, pe care-l numea „orașul comoarelor ungurești“. Și după ce se afirmă că maghiarimea din Ardeal este oprimită în toate privințele, se vorbește pe un ton foarte patetic — ca o concluzie — despre ziua pretensei desrobiri.

Aceasta fiind situația, credem că în programul postului de radio ce va funcționa la Timișoara, trebuie să se introducă difuzarea de știri în limba maghiară, care să restabilească adevărul diformat de postul din Budapesta, precum și o serie de conferințe despre drepturile istorice ale românilor în Transilvania. Th. Reculescu

Vizita oficială a ministrului de externe român, la Varșovia

D. Grigore Gafencu, ministru de externe, însoțit de d. Alexandru Cretzianu, secretar general al ministerului afacerilor străine, I. Dragu, director al presei și Liviu Pop, director de cabinet, va face o vizită oficială la Varșovia, la sfârșitul acestei săptămâni.

Vizita la Varșovia are de scop un examen al situației internaționale, prevăzută de pactul alianței.

Dr. Joseph Beck, ministrul de externe al Poloniei, a primit recent la Varșovia vizita

contelui Ciano, ministrul de externe al Italiei, și d. sa însuș se află în preajma unei vizite la Londra. Contactul ministrului de externe al României cu dl Beck, va da prilejul unui schimb de vederi devenit necesar și oportun, atât pentru destinderea generală internațională, cât și pentru interesul mereu actual pe care-l prezintă, pentru menținerea păcii, o solidă alianță polono-română, bizuitală pe interese reciproce.

Ghissa Éghy: Recital de dans

Pian: prof. Leo Freund

Recitalul de dans Ghissa Éghy, era așteptat de mult și cu mare nerăbdare. Producțiunile excelente cu cari ne-au încântat elevele sale, au avut darul să suscite la maximum interesul pentru recitalul din 23 Februarie al mamei, care dealtfel, a luat porțiunile unui adevărat eveniment.

Într'un program care ar face cinstele celor mai mari scene, dna Ghissa Éghy ne-a arătat întreaga măsură a talentului său multilateral.

În „Dor“ am văzut oglindit în mimica adecvată, întreg zburcivul unui suflet biciuit de neliniști.

Dna Ghissa Éghy ne-a dovedit în „Geniul războiului“ că este un nesecat rezervoriu de energie. Piesa în sine, a fost o minune a ritmului.

În „Vals“ — ul de Johann Strauss, artista a adus pesce-nă tot farmecul Wienerwaldului.

Ne-a fost dat să vedem cea mai grațioasă Grethen; enorma crizantemă galbenă a costumului a înflorit scena întreagă, iar sala a fost inundată de aceea minunată veselie specifică patriei valsului.

„Iluziune și realitate“ a constituit unul din cele mai reușite puncte ale programului. Dna Éghy posedă cea mai

perfectă tehnică a brațelor și ne-a dat cea mai superbă ilustrație a ceea ce pot face două mâini de artist. Am plutit alături de ele pe aripi de Zefhir, spre culmi nebănuite spre împărăția de argint a razelelor de lună și ne-am înfrigorat tainic la dulcile mlădieri de salcie pletoasă, de salcie plângătoare, ce nu bănuia crunta realitate de apoi.

În această piesă, dna Éghy ne-a amintit povestea căderii lui Icar, din „Papiilons“ de Schumann.

După pauză, dna Éghy a ilustrat o baladă de Villon, pe muzică de Alma Cornea-Timișoara: Îmbătrânită și în mizerie „La Belle Héaulmière“ își plânge zilele strălucite din trecut și își blestemă bătrânețea care i-a distrus și i-a îmbolnăvit corpul fraget de odinioară“.

Interpretarea a fost excepțională.

„Amazona de azi“, o foarte reușită caricatură a fetelor băețoi; „Mater Doloroasă“, o piesă duioasă și „Minciună și adevăr“ de-o ingeniozitate remarcabilă, au complectat programul.

Dacă admiteți parafraza, dna Ghysa Éghy are trei calități indispensabile în arta coreografică: grație, grație și grație. Domnia sa este ceia ce drept cuvânt se numește o mare artistă.

Dr. prof. Leo Freund, din Timișoara i-a fost un colaborator de mare însemnătate. Artist desăvârșit, dl. prof. Freund ne-a entuziasmat în „Tarantella“ de Liszt și în Polonoise op. 44 de Chopin.

Recitalul din 23 Februarie, a fost un regal de artă.
T. R.

POPASURI

A. parveni...

(Subiect pentru un roman social și psihologic)

Moise Altmann era un evreu din aceia despre cari se spune „un om de treabă”, fiindcă cei din jurul lui se mulțumesc să mângâie blana pieii de oaie în care se îmbracă lupul. Nu se știe de pe unde se pripășise într-o comună de prin jurul Dorohoiului, dar se împrieteni curând cu oamenii satului pe cari îi hrănea cu rachiu, cu sare, piper, ardei și-i providea cu „gaz”, tutun și alte nimicuri indispensabile, căutând să-și ticsească gâbănașele cu cereale, podul cu boarfe și dulapul cu bancnote și monede.

Cei trei plozi pe cari îi avea din sfrijiti, devenira ca niște butuci. Fotografiiile lor dinainte de-a veni în sat, puse alături de cele de peste doi ani păreau a fi reclame ale unui medicament miraculos înfățișând pacienții înainte și „după” tratament. Bătrânul Moise îi îmbrăcase în straie „nemțești” (nici vorbă nu era pe atunci de arianismul hitlerist) așa că, printre ceilalți copii din sat, erau „domnișori”. Acest raport dintre ei și colegii de școală le-a fost temelia felului de a gândi și activa în viitor. Fiindcă sârmanii copii de țărani priveau de jos la „domnișorii” lui Altmann (care se botezase „Vechianu” pentru a se confunda, în aparență, cu satul românesc), ei și-au închipuit că prin ei înșiși, prin calități personale sunt creațiuni superioare, cu drepturi asupra celorlalți semeni. Și cum oamenii de soiul acesta devin obraznici dacă le dai numai puțină slobozeală și dacă ești complezant față de ei cred că o faci din inferioritate, cei trei pui de „Vechieni” au început să dea din coate și în școlile mai înalte. Vasul gol face larmă mare. În învălmășeală cei cari fac mai mult șgomot se aud mai departe. Așa, cel mai mare dintre cei trei „Vechieni” a ajuns printre conducătorii unui centru studentesc. Era, de altfel, cel mai ambițios dintre frați.

După ce a terminat medicina s'a instalat într-un orașel din inima Ardealului. Cu răbdarea moștenită din părinți și caracteristică rasei „românul” Vechianu a început să-și făurească, metodic, o clientelă și o poziție socială. A îndurat foame câțva timp pentru a putea da consultații gratuite celor săraci, isbutind, astfel, să-și facă o admirabilă reclamă. Clientela de mai apoi i-a răsplătit din plin răbdarea dintâi. Acum, că avea cu ce se îmbrăca, a lăsat ideea unor întâlniri serale între tineretul românesc al orașului. Și a condus aceste întâlniri până ce a acaparat încrederea și dragostea unei fete bogate și cu platformă. În momentul când a fost sigur de ea, întâlnirile serale „litetare” au încetat. Doctorul Vechianu s'a căsătorit. A intrat în politică alături de socru-său. La un moment dat i s'a făcut a deputație. Din răsbunare, fiindcă nu i s'a oferit locul pe listă, a trecut într-un partid opus. Și omul, ambițios — ca oricine vrea să se răsbune — a reușit să ridice noul lui partid la o însemnătate în județ. Intre timp a adunat avere și și-a adus frații pe lângă el. Dar s'a îmbolnăvit grav și a trebuit să plece în străinătate pentru un timp mai lung. Unul dintre frați, avocat, având reclama numelui cunoscut deja în oraș și tupeul omului fără bun simț, s'a folosit de prilej și a încercat să intimideze pe soția fratelui plecat pentru a o face să i predea conducerea unei întreprinderi, montând, în același timp, pe cel de departe, până ce intriga a dus la divorț. În scurt timp fratele bolnav a murit. Fără să-i pese de faptul că tot orașul îi cunoștea mașinațiunile și-l arăta cu degetul, a încercat, pe aceeș cale ca și frate său, să seridice în societatea bună, curtând pe fața unui fost prefect, om de vază și bogat. Fata, crescută cu grije, dar nu prea frumoasă e pe cale de-a se

lăsa cerută în căsătorie de țărănoii care astfel ar ajunge în casele cele mai nobile ale orașului.

Cel care ar scrie romanul ar avea latitudinea să continue cum va găsi de cuvântă.

Dinu Călin

Nocturnă

*Cu braț de plumb am adunat
Umbre de cetine,
Scuturote pe 'nserat
Și răstrante 'n mine.*

*Le'ntind drept așternut pe lac
Frumoasei adormite
Șap'ind stelute peste veac
În vârfuri de răchite.*

*O stea s'a stins ș'apoi alta,
Cerul se prăbușește 'n mine.
Sub seară mi-a murit iubita,
Aștept, și n'meni nu mai vine.*

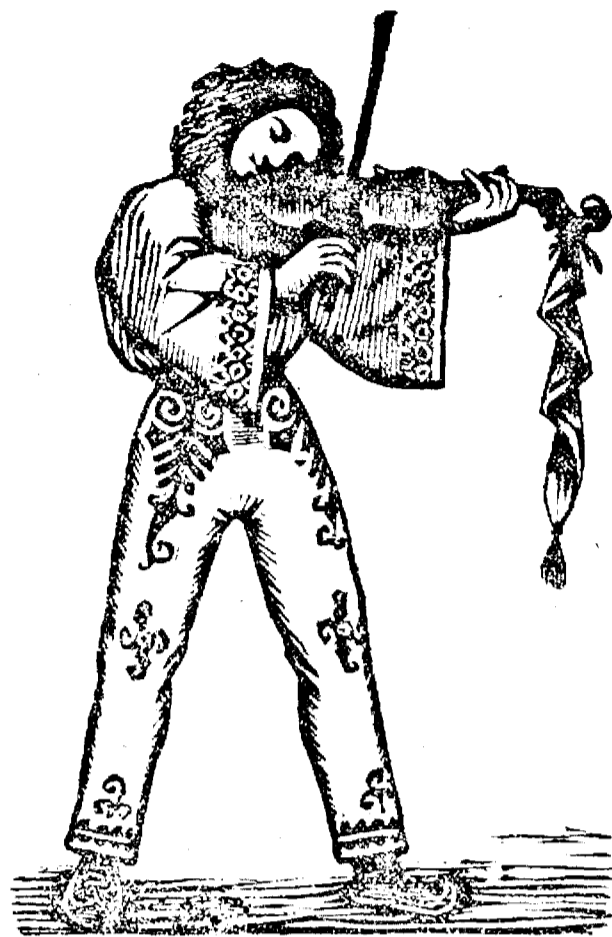
Ih. Reculescu

Cărți-Reviste

„ARGENTINA”

Editura „Cugetarea” a scos de sub tipar „Argentina”, o nouă scriere a cunoscutului colindător de meleaguri străine, dl Mihai Tican Rumano. Și această carte ca și toate celelalte care au precedat-o, deschide orizonturi noi cititorului, trezind în sufletele celor mai înrădăcinați sedentari doruri de ducă. De data aceasta, autorul ne prezintă în obisnuița-i formă simp'ă și atrăgătoare, prețioase a nintiri din îndepărtata Argentină, o față puțin cunoscută de noi, deși între noi și argentineni există afinități puternice de rasă.

Rând pe rând, dl Tican Rumano ne prezintă cele mai variate aspecte ale orașelor, câmpiilor numite „pampa”, ale munților falnici, ale apelor vișelioase, dar mai ales ale acestui popor plin de vitalitate și de optimism.

I. Gheorghită

Lăntarul (Xilografură)

Toamnă

*Cocorii și infig fierăstrăul în zare
Și cerul se pleacă mai greu peste noi! . . .
Pe margini de apă se scutură-o floare
Și curg, în spre sate, căruțe 'n noroiu! . . .*

*În fund de pădure izvorul se ceartă
Cu colțul de stâncă ce'n drum i s'a pus! . . .
Tăcerea pădurii, de vânturi, e spartă,
O capră se urcă, spre vârfuri, mai sus.*

*Pământul se'mbracă în păclă, de teamă
Să nu se prefacă în ce-a fost întâi! . . .
Pădurea își pune armură de-aramă
Și moartea și coboară fiorul, spre văi!*

Al. Neguri

Șezători literare în Ardeal

Asociația Scriitorilor Români din Ardeal, împreună cu grupul scriitorilor dela „Universul Literar”, aranjează în seara de Sâmbătă, 4 Martie c., o șezătoare literară la Dej, Duminecă, 5 Martie, la orele 11 a. m. în Gherla, seara aceleiași zile o șezătoare la Teatrul Național din Cluj. Din Arad, a fost invitat să citească poetul Al. Neguri.

Muzee și colecții de artă

În dezvoltarea interesului pentru cunoașterea trecutului nostru pe teren istoric, cultural, precum și în domeniul artelor, este de necontestat că „Muzeul” reprezintă — una din cele mai însemnate mijloace mente să încolțească în sufletul marelui public dorința și posibilitatea de a se cultiva.

Muzeul este un factor important printre celelalte așezăminte culturale, care cu minimum de sacrificii bănești a obținut rezultate strălucite. El

este menit a face să se cunoască și să fie judecat de însuși publicul vizitator, chipul cum a evoluat arta, dela primele ei manifestări și până în prezent.

Muzeul permite celor ce se consacră artei, să cunoască felul cum predecesorii lor au conceput, înțeles și interpretat — în raport cu simțimintele de cari a fost cuprins sufletul și imaginația, — atunci când au făurit operele lor.

Mândria fiecărui oraș ar trebui să fie un muzeu de

artă populară a regiunii respective având și o secție de artă plastică, unde fără mari cheltueli se pot achiziționa anual lucrări noi, dela artiști români tineri (cari, pe lângă toată promisiunea de incurajare a forurilor în drept duc o viață sub orice critică). Selecționarea lucrărilor de pictură sau sculptură se poate face în expozițiile individuale sau Saloanele Oficiale cari sunt numeroase în fiecare an în Capitală.

Pinacotecile și Muzeele alături de activitatea lor pur muzeistică, în colaborare cu colecțiile particulare, contribuie mult la cultura și răspân-

direa artei, prin organizarea de expoziții retrospective menite să se invie interesul pentru operele marilor noștri artiști români dispăruți, cari au imprimat prin creațiunile lor o evoluție sau chiar revoluție în arta românească.

Mulți sunt artiștii talentați cari din diferite motive n'au fost apreciați la justa lor valoare, dispar fără să fie cunoscuți. Astfel trec ziii pe neobservate în vitregia timpului care-l consumă — până când îl descoperă un sincer cunoscător după câte un sfert de secol în care s'a putut așterne patina vechimii atât de dragă pe pânzele boemului

artist și uitarea pe care o suferă. Întârzierea recunoașterii unui „nume” nu este un cat. Uitarea lui, da! Cei va inimoși colecționari ca galeriile lor personale pășă cu gelozie pânzele și genialității vreunui artist păruț, își înleptinesc o rîie sfântă, scoțând la lumina pentru o clipă aceste în vre-o expoziție retrospectivă organizată de specialiști sau de cenaclul iubitorilor de artă, aducând artistului giul care i-a fost refuzat viață, înscriind numele în Pantheonul spiritualității noastre.

Prof. Eugeniu Dub

Activitate prodigigioasă Legiunea de străjere

ARAD. In cursul lunii Februarie, doamna Florica Bucurescu, comandanta Legiunii de străjere, s'a inapoiat dela vacanța, unde a făcut un curs de specialitate.

Sub grija și entuziasmul deosebit al doamnei Comandantă a Legiunii, ca imediat după reînnoșirea ei să pună în curent comandatele de stoluri cu privire la dispozițiuni dela centru. Astfel, cu un ceremonial cinstit și festivităților a fost organizată ședința ce a avut loc la sala de gimnastică a liceului Elena Ghiba Birta, la care au participat toate comandatele din orașul și județul Arad. Doamna comandantă Florica Bucurescu a făcut o expunere amplă, interesantă și instructivă timp de două ore. La sfârșit s'a cântat de către toate comandatele „Imnul nostru”, „Rugăciunea” și „Stingerea”, apoi fiecare comandantă a primit din partea centrului câte o litografie și promisiunea pentru 8 Iunie cu exercițiile corespunzătoare.

A urmat în ziua de 20 Februarie ședința demonstrativă la școala Nr. 17 de fete. Ședința a fost prezidată de doamna comandantă Florica Bucurescu. Au participat toate comandatele de stol din județ și doamna Lia Pop împreună cu echipa de fete a executat prog-

mul pentru 8 Iunie: Vine, vine primăvara; Românașul și Hora. După plecarea fetițelor comandatele au făcut exercițiile.

In ziua de 21 Februarie s'a ținut și la școala Nr. 2 o astfel de demonstrație cu rezultate satisfăcătoare.

In ziua de 24 Februarie a avut loc la liceul Elena Ghiba Birta o pregătire de 3 ore cu clasa VII, care este echipa model.

In ziua de 25 Februarie, doamna comandantă de Legiune a plecat la Curtici, unde a asistat la exercițiile străjerelor, doamnei Aurora Cioară. Rezultatul a fost mulțumitor.

Apoi, doamna Comandantă a inspectat Șeitinel și Semlacul Aci Domnia Sa a condus personal exercițiile unui stol de străjere. La lecția practică, doamna Comandantă a instruit străjerile în a pregăti alifie pentru arsuri, bandaje și ceaiuri.

Toată cinstea și admirația pentru doamna Florica Bucurescu, întrucât domnia sa nu precupește nici muncă, nici oboseală, nici riscuri (după câte suntem informați, doamna Bucurescu merge cu căruța din sat în sat) pentru a face să triumfe binevenitul curent regenerativ al străjeriei.

Aviz!

„Intreprinderea Comunală a Municipiului Arad (str. Mucius Scaevola 9—13) dispunând de 13 locuri de ucenici și anume: 3 locuri pentru instalatori și tinichigii, 3 locuri pentru lăcătuși, 3 locuri pentru mecanici de automobile, 2 locuri pentru fierari și potcovari, 1 loc pentru zidar și 1 loc pentru tâmplar, aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 9 Martie a. c. orele 9 dimineața se va ține un examen de primire la Secretariatul Intreprinderii pentru complectarea acestor locuri de ucenici. Cei interesați își vor înainta cererile până la 6 Martie 1939 însoțite de actele personale, prezentându-se la examen la data susarătă.”

Intreprinderea Comunală a Municipiului Arad (str. Mucius Scaevola 9—13) pentru complectarea locurilor vacante de mecanici de motoare la autobusele comunale, va ține un examen de primire în ziua de 9 Martie a. c. la Secretariatul Intreprinderii. Cei interesați își vor înainta cererile însoțite de actele personale până la 6 Martie 1939, prezentându-se la examen la data susarătă.

Colțul ceferiștilor

Problema concediilor la C. F. R.

Intr'un număr trecut al ziarului nostru, s'au desbătut chestiuni de mare importanță pentru personalul căilor ferate. Din indemnul cititorilor noștri ceferiști permanentizăm această rubrică, în care vom desbata, pe rând, toate chestiunile importante în legătură cu serviciul și remunerația funcționarilor dela căile ferate.

De rândul trecut arătam că orele de odihnă ale personalului dela serviciul de mișcare nu sunt respectate și din această cauză se ajunge la surmenarea personalului.

Arătam că unele din urmările acestei tactici greșite sunt ciocnirile de trenuri. Dar pe lângă aceste nenorociri cari seamănă jale în familiile nevinovate ale publicului călător, mai sunt alte drame cari se consumă neștiute de nimeni. Știut fiind că orele de repaus se nesocotesc pentru că fiind lipsă de personal nu se găsesc înlocuitori, tot din această cauză nu se acordă personalului nici concediul la case are dreptul orice angajat la Stat sau la particulari. De cele 15 zile la cari ar avea dreptul ceferiștii pentru ar-

anjarea diferitelor chestiuni familiare, nici vorbă nu poate fi. Concedii medicale, deosemeni nu se dau decât în cazuri extreme.

Pe de altă parte însă, pensionarea se face la vârsta de 60 de ani. Se întâmplă deci foarte des că ceferiștii sunt obligați să servească efectiv căile ferate câte 35—40 de ani. Or, cum vor putea funcționarii de azi să reziste pe picioare până la vârsta de 60 de ani, dacă se practică sistemul actual? Intrucât cei din serviciul de mișcare sunt cei mai expuși bolilor trebuind să-și facă serviciul în liber ziua și noaptea, pe ploae și pe ger, dacă nu li se acordă concedii de boală ci sunt obligați să-și ducă boala pe picioare, cum se zice, cum vor putea rezista?

Credem că acum, când se proiectează din nou modificarea statutelor, forurile conducătoare ar trebui să fie cu mai mare atenție la necazurile funcționarilor ceferiști, cari îndeplinesc serviciul cel mai greu și cel mai plin de responsabilități din câte există.

Intâmplări cu oameni simpatici

Dl avocat Nicolae Avram are un bun cunoscut, pictorul Gorsky, a cărui expoziție de pe bulevard o vizita adesea. Minunatele peisagii din expoziția dlui Gorsky, au avut darul să concretizeze iubirea pentru Natură a dlui dr. Avram, într'un elegant automobil, cu care dsa evada în fiecare Duminică din orașul acesta monoton și prăfuit.

Dupăce pictorul și-a închis expoziția, a fost invitat de dl dr. Avram să-i lucreze o „marină” (aceasta e specialitatea dlui Gorsky). O cameră din locuința dlui Avram a fost transformată în atelier.

Pictorul când a fost introdus în noul său atelier, a ră-

mas foarte mirat de mulțimea și varietatea animalelor și păsărilor împăiate cari ornau pereții: doi epuri, un câine, două găini (una moțată), o găscă, o rață mai mică și una mai mare, etc.

— Amintiri din vânatoare? se interesă pictorul.

— Nu, răspuse dl dr. Avram, din ultima mea călătorie cu automobilul...

Amicul Sandi Buliu era într'o mare dilemă: trebuia să cumpere un cadou pentru onomastica dulcinei dumnealui și nu știa ce anume.

Intrebă pe unul, pe altul, dar nimeni nu l'putu lămuri.

— Procedează mai simplu, îi spune Petrică, întreb o pe ea cum ce ar vrea.

— Vezi-ți de treabă, sări Sandi ca ars, da'ce tu crezi cu am eu atâția bani?

Alt amic, tot atât de simpatic, dl Remus Gorgan, s'a întors din'r'o călătorie cam lungă și foarte costisitoare.

Zilele trecute nu făcea altceva decât să numere foile din calendar așteptând ziua de întâi.

— Phii! zicea el, să am eu acum 20 de mii de lei.

— Ce-ai face?

— Uite, zice el tu convingere, pe criza asta, turc să fii de aș cheltui un ban din ei!

Tehaș

RĂZBOI EPIGRAMISTIC

In numărul din 15 Ianuarie dl Petre Selegean a publicat următoarea epigramă.

Dlul M. Ar. Dan

Span de câte ori citesc epigramă de M. Ar. Dan: dac'ar ști acum ce gândesc, undoiolă, el m'ar da'n...

ca catrenul aceasta dl Th. Reculescu a răspuns:

Te trimită unde zici și că-i în stare doar

[Mardan?

Te sfătuesc atunci nu-l citești nici pe Gorgan

Și aici, belea: in redacție scap un adevărat război epigramistic. Fiecare... bard tras spada și-a pornit la luptă imaginea „marelui” și:

Lui Petre Selegean, dela „Sindicatul pentru exportul de animale și carne proaspătă”, care a avut un schimb de epigrame cu dl Theodor Reculescu.

Amistul Theodorescu în punni. E încântat, în catren cam pușintel... el te-a tăiat.

Lui Th. Reculescu

pe tine și Mardan va tot citit un an, deci, cruntele dorinți, voi s'aveți parte de... „sfinți”?

R. Gorgan

Stratul Selegean a tras

atunci o spadă cu două tăieturi:

Dlul Th. Reculescu și R. Gorgan

Vă bateți, măi, pe capul meu Ca și rivalii din amor, De cred, văzându-vă, că eu Vă sunt unic cititor.

P. Selegean

Dl Th. Reculescu face mea culpa:

Dlul P. Selegean

Și eu îți sunt unic cititor Și n'o fac doar din prietenie: Tu ești minune de autor, Iar eu... sufăr de insomnie

Th. Reculescu

Apoi:

Dlul P. Selegean, R. Gorgan și ...mie

Insinuarea e prea dură Cum că noi n'am fi citiți Pentrucă — așa să știți! — Ne citește... la cenzură

Th. Reculescu

Acum trece din nou dl R. Gorgan la atac:

Dlul Th. Reculescu

Că te citește la cenzură E ușor de constatat Că doar spiritul matale E extrem de... cenzurat.

R. Gorgan

Iată și răspunsul:

Dlul R. Gorgan

Cenzurat-au la extrem Toate spiritele fine A scăpat al tău catren

Inercă-i drace!

Căci spirit nu conține.

Th. Reculescu

Până n' momentul de față, barzii nu s'au împăcat pe teren. Poate se vor împăca la un pahar cu bere. Dacă nu, o să vă mai dăm de știre

Masacrele în Mexico

MEXICO. — Președinția Republicii a primit o telegramă din partea autorităților statului Caxaga, prin care se anunță că rebelii au pătruns în satul Guiciacova, unde au masacrat numeroși țărâni ce beneficiaseră de repartitia marilor proprietăți.

Marele turneu Cărăbuș

Director C. Tănase

Marele succes al stagiunii

TĂNASE - ISTAMBUL

Revistă în 2 acte și 56 tablouri de Nican, Puiu Maximilian, Cristodulo, Stroe și Vasilache Muzica: G. Dendrino

Cu Mia Apostolescu, Liana Mihailescu, Elena Burmaz, Vivette Popescu. C. Tănase, N. Roman, Milica Milian

Mare balet 60 balerine 20 boy's

sub conducerea ANIE & SIMION

Celebrul acrobat Benny dela Teatrul de Paris

Cea mai mare montare ce s'a văzut în România. — Se râde cu lacrimi.

ITINERARIUL: Joi, 16 Oradea; Vineri, 17 Arad; Sâmbătă, 18 Reșița; Duminică, 19 Timișoara (cu matineu)

Să înceteze scandalul!

In atențiunea Corpului didactic și a Străzii Țării

In numărul trecut al gazetei noastre, vorbind de „moralitatea” celor dela „Drapelul”, directorul nostru a arătat cum prelinșii gazetari dela „Drapelul”, după ce l-au calomniat pe dl director Emanuel Comșa dela Fabrica de Tricotaje — pentru că n'a vrut să le aboneze gazeta — au trebuit, sub sancțiunea legii, să dea o desmințire formală în care ei au recunoscut că sunt calomniatori ordinari, întrucât dl Comșa este o persoană dintre cele mai onorabile.

Membrii Corpului didactic calomniați

Iată ce scrie Vasile Ostoia în „Drapelul” din 13 Febr. 1939, semnând „Vărcioroveanu” (transcriem cu ortografia respectivului):

„Poate că nici o breaslă nu se bucură, însă, de atâți cumularzi, ca și breasia ziariștilor profesioniști: In această breaslă se găsesc: elevi, secretari școlari, pensionari, адвоаți, învățatori, profesori, preoți, funcționari particulari care se imbulzesc întotdeauna oriunde și oricând.

„Cea mai critică situație este la învățatori și profesori, care fac și pe gazetarii, fiindcă au ocazia de-a pune părinților mai ouși în veșere așa „prietenesc”, că tiul sau fiica respectivului este cam slabă și nu este exclus să cadă la materia cutare sau cutare. Dacă părintele înghite acest avertisment „prietenesc”, este în regulă, dar dacă este vorba de un părinte mai bățos și se scandalizează asupra faptului neobicinuit, (Ah! mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim. Nota redacției.) atunci pur și simplu, a doua zi apare respectivul în calitate de gazetar spunând, că avertismentul s'a făcut sub formă de informație gazetărească etc., etc.

In „concluzie” Vasile Ostoia scrie (Vă rugăm să-i admirați inteligența scăpărătoare și, mai ales, logica):

„Deci pentru a înlătura alte cazuri amintit de natura celui mai sus, (!) apoi, având în vedere că, în multe cazuri nici telefonul nu este absolut sigur și discret, pentru că întâmplător îl poate asculta și altul, ar trebui pus în vedere funcționarilor publici, cât și funcționarilor particulari să înceteze cu acel stupid cult al cumulului.

Desigur că obrăznicia lui Vasile Ostoia nu surprinde pe nimeni. (Cei cari îl cunosc, îl cunosc, iar cei cari n'au mai auzit de el, au imaginea individului în proza lui).

S'ar putea trece peste această chestiune cu un zâmbet de compătimire pentru cel care a creat cel mai ilariant episod din istoria zia-

Calomnia a devenit sistem la acești presupuși gazetari, cari improașcă pe toată lumea cu noroiu. Sunt calomniști deopotrivă cei cari nu se lasă storși de bani, ca și cei cari muncesc cinstit și inteligent în Presă de foarte mulți ani, — cei mai mulți chiar dela Unire, atunci când cei dela „Drapelul” orbecăiau prin fundăturile Buda-pestei. (Faptul acesta nu-i împiedecă să fie azi „moralizatori” ai opiniei publice românești. Dar despre lucrul acesta vom vorbi mai jos.

risticeii arădane, dacă Vasile Ostoia n'ar face o afirmație categorică, pe care am reprodus-o mai sus:

„De-i, pentru a înlătura alte cazuri...”

Prin urmare, a existat un asemenea „caz” de șantaj săvârșit de unul din membrii corpului didactic arădan. Cine este, deci, profesorul sau învățătorul care s'a datat la asemenea fapte? Vasile Ostoia nu spune; e mult mai laș decât să-și asume răspunderea fățișe. El insinuează și lasă să cadă băneala pe fiecare dintre membrii corpului didactic cari fac și gazetărie. Lumea însă se întreabă: Cine-i? Iar răspunsul trebuie să vină ori dintr-o parte, ori din cealaltă.

Dintre profesorii arădani fac, sau au făcut gazetărie, d-nii: Ioachim Dabiciu, Al. Constantinescu, I. Ardelean, iar dintre învățatori d-nii: Ungureanu-Lascu și Crivăț.

Până astăzi nimeni nu s'a gândit să-i acuze nici de cel mai mic lucru, ba dimpotrivă, au fost respectați și apreciați așa cum se și cuvenea pentru serviciile importante aduse cauzei și demnității românești, aci la granița de țară.

Astăzi însă, li se aduce o acuză gravă. Suntem primii cari nu o credem, ci o înfierăm, dar totuși, chestiunea trebuie lămurită. Vinovatul, dacă ar exista, să-și primească pedeapsa; dacă nu, atunci calomniatorul să fie pus la stâlpul infamiei.

In plină anarhie

Foarte mulți ne întrebă; „Cum a ajuns Vasile Ostoia ziarist, când nu știe să scrie?” Intrebarea asta ne o punem și noi. Și dacă ar fi numai atât! Vasile Ostoia nu se mulțumește numai a fi „ziarist” așa, cu o singură gazetă. Nu! El are două (afacere în stil mare). Una este „Drapelul”.

A doua, iată, o avem înaintea noastră și-i zice: „Frontul de Vest”, anul III, nr. 53, din 12 Februarie 1939. In subtitlu citim: „Organ de afirmare românească”. Iar ca director fi-

gurează Vasile Ostoia.

Intr'un articol de pe pagina întâia, scris cu aldine și intitulat: „Tineretul arădan și „doamnele” din autobuze”, citim:

„Nemulțumirile in ceea ce privește călătoria elevilor in autobuze, sunt absolut neintemeiate, căci orice școlar oferă locul sau persoanelor in vârstă și bolnavilor. Cat chestia COCOANELOR, vrem să spunem și noi ceva!

„Dta, doamna X sau Y, in vârstă de 25—30 de ani, care te-ai urcat in autobuz pentru a scăpa de un tip ce te urmărește cu insistență de câtuva timp și nu-ți convine mura lui sau pentru a nu intarzia dela întâlnirea cu „prietenul” dtale, ori pentru a fi la timp la sindrota dela madam cutare, unde se bârfește și se joacă rümy, — după ce ți ai lăsat singurul copil, dacă l ai și pe acesta, in grija servitoarei, — te-ai întrebat vreodată, dacă poți pretinde și chiar să primești atunci când ți se oferă, locul din autobuz al unui școlar, care se reintoarce dela o adevărată muncă de ore întregi? Sau poate crezi că acel copil nu este obosit?

Nu, doamnelor! In blănuri și haine scumpe, parfumate și rujate, cu câte un cătel in brațe, nu meritați să luați locul din autobuz al unui școlar, in drum spre casa părintească din cartierul Gai, Micăiaca, Șega, Pâncota, ori Sâmnicolaul Mic, Și nu puteți acuza pentru aceasta tineretul școlar de rea creștere, de lipsă de educație!

„De altfel, tineretul de astăzi nu are nevoie să cunoască codul manierelor elegante. Țara nu vrea să-și crească copii pentru saloane!

„Lăsați copiii in pace; iar cei necheamați nu vă amestecați in viața lui!...”

Deși aberațiunile acesea sunt semnate „C. Dascălu”, se vede cât de colo, după stil și ortografie, că sunt ale celui care a calomniat in „Drapelul” pe membrii Corpului Didactic.

Acum întorcând „Frontul de Vest” citim in fruntea paginei a patra următorul titlu: „Pagina străjerului”. Vasăzică, o gazetă străjerească. Nu știm dacă pentru aceasta are autorizația Străzii Țării, dar știm că fițiuca este trimesă tuturor școalelor, tuturor stolarilor, și deci, accesibilă tuturor străjerilor și strejerelor. Este lesne de bănuț ce influență are o asemenea lectură asupra copiilor cari — știut este — la vârsta aceasta socotesc că orice necugetare sau obrăznicie este un act de adevărată bravură. Ce altceva îi va trece prin minte copilului care a citit afirmațiile nebune din „Frontul de Vest”, când își va vedea mama călătorind cu autobuzul, decât că se du-să facă ceea ce s'a scris la ga-

După recunoșterea guvernului Franco

D. Chamberlain acuzat de trădare

Răspunzând la anunțarea de către d Chamberlain a recunoașterii generalului Franco, care a fost primită de majoritate cu aplauze și de o poziție cu strigăte de „Rușine!”, fruntașul laburist Attlee a spus:

„Dată fiind declarația făcută Vineri de d. Daladier, la ce dată guvernul britanic a luat hotărârea de a recunoaște de „jure” guvernul Franco? Joia trecută d. Chamberlain a arătat că regretă de a nu putea adăuga nimic la declarațiile sale precedente”

D. Chamberlain a declarat

atunci: „Guvernul a decis să mi lase mie și lordului Halifax dreptul de hotărâre finală in ce privește chestiunea recunoașterii generalului Franco. Noi am luat această hotărâre la sfârșitul săptămânei”.

D. Attlee a revenit afirmând că această hotărâre trebuie să fi fost luată mai înainte, deoarece d. Daladier a făcut declarația sa in Camera Vineri. D. Chamberlain a refuzat să răspundă la această întrebare fără preaviz.

Uu deputat laburist a strigat atunci: „Trebuie să urmărit ca trădător!”

Pentru tinerii cari vor să se angajeze voluntari

Tinerii de 18—20 ani impliniți, se pot angaja voluntari la corpurile de trupă unde doresc, făcând cerere in scris, la care vor anexa următoarele acte:

1. Extractul de naștere.
2. Certificatul dela primăria respectivă, că nu este căsătorit.
3. Certificatul de absolvirea cursului primar.
4. Consimțământul părinților, legalizat de cei in drept.
5. Certificat dela primăria

respectivă, Mdl. T. de bucurare și că este cetățean român.

6. Certificat medical că este in deplină sănătate.

7. Adeverința de pregătire premilitară, pentru tinerii de 19 ani, cu activitatea pe o perioadă de doi ani, și pentru cei de 18 ani, nu luând în calcul activitatea anterioară intrucât nu au activat.

8. Cererea timbrată cu care depune actele la corpul unde dorește.

N. Vlădoianu prezintă grandiosul

ALHAMBRA!
A 1000
de ani pace...

Turneu Alhambra

Luni 13 Martie Reșița
Marți 14 Martie Arad
Miercuri 15 Martie Oradea
Joi 16 Martie Satu-Mare

zetă. Care va fi respectul unui copil pentru profesorele sau învățătoarele care călătoresc cu autobuzul și care, întâmplător, sunt și comandante străjere? Cum se potrivesc aceste lucruri cu strădania Străzii Țării de-a face o frumoasă educație tineretului școlar?

„Frontul de Vest” afirmă: „Tineretul de astăzi nu are nevoie să cunoască codul manierelor elegante”. Alirmația aceasta se face tocmai acum, când tineretul are mai multă nevoie de educație și când dascălii să străduiesc cu toate puterile in această direcție.

Dar — culmea — in concluzie, „Frontul de Vest” afirmă: „Țara nu vrea să-și crească copii pentru saloane!”. Cu alte cuvinte îi vrea pentru baricade. Nu este aceasta cea mai odicioasă indemnare la a-

narhie? Să ne mirăm că ideea atentatelor începe să se înfăptuiască in mintea școlariilor?

Infierăm cu toată energia astfel de mârșavii și îi băim pe d. Comandantul Legiunei de străjeri, pe Comandanta a Legiunei de străjere, pe domnul Sidorovici, comandantul Străzii Țării, pe onorabilul prezentant al guvernului dl. Prim Procuror, pe al Ziariștilor și Subsecretarul propagandei, dactiloscunoscătorii de felul că in ste instigat tineretul și cine este cel ce face acest lucru. După părerea noastră nu poate fi decât un responsabil, ori un delincvent. Și într'un caz, celălalt, locul lui nu este în cetățenii pașnici, ci în atâta mai puțin, in